

Que rebentin els actors, de Gabriel Calderón

Dissabte 7 d'abril de 2018

10:30h

Biografia

Gabriel Calderón neix a Montevideo el 1982.

Dramaturg, director de teatre i actor. Ha escrit més de 20 obres de teatre i ha estat reconegut amb diversos premis, entre els quals destaquen el Premi Nacional de Literatura en dues ocasions: el 2011 per *Mi pequeño mundo porno* i el 2016 per *Tal vez la vida sea ridícula*.

El 2005 va crear juntament amb Martín Inthamoussú la companyia d'arts escèniques uruguaiana Complot, que encara dirigeix. De 2006 a 2010 va ser el coordinador general de projectes culturals de la Direcció Nacional de Cultura del MEC. De 2004 a 2006 va participar en les trobades internacionals per a joves dramaturgs de Córdoba, a l'Argentina. Durant el 2009 va ser convocat per la Sala Beckett per fer un taller internacional sobre actuació i també va ser acceptat per la residència internacional de la Royal Court Theatre de Londres per al seu programa internacional del 2009 per escriure OR-*Tal vez la vida sea ridícula*.

Des del 2011 és membre del Lincoln Theater Directors Lab i artista resident del Théâtre des Quartiers d'Ivry a París. Les seves obres s'han representat a l'Argentina, al Brasil, a Panamà, als Estats Units, al Perú, a Espanya, a França i a Mèxic, entre d'altres.

Els seus textos s'han traduït al francès, a l'alemany, a l'anglès, al portuguès i ara al català.

Actualment és coordinador general de la tecnicatura universitària en dramaturgia de la Universidad de la República de Uruguay i de l'Escuela Multidisciplinaria de Arte Dramático.

QUE REBENTIN ELS ACTORS

La filla més jove d'una família íntimament marcada pels estralls de la dictadura, és incapaç de conèixer amb els claroscurs que mortifiquen el seu passat genealògic. Amoïnada per aquesta situació, el promès de la noia construirà una màquina del temps que li permetrà organitzar un sopar nadalenc per retrobar-se amb alguns parents que ja són morts des de fa temps.

Realitat i ciència-ficció es confonen per indagar en el boirós territori de les impunitats i responsabilitats no resoltes que encara bateguen sota la vida democràtica actual.

Gabriel Calderón és un autor que s'arrisca, ens parla de l'art i com el teatre en particular pot intervenir en la societat actual. Retrata el tema de les desaparicions i ho fa de manera curiosa, tal vegada ho fa de manera natural i fresca, li treu aquell punt de tragèdia que té la desaparició de membres d'una família.

Calderón assenyala que a l'Uruguai hi va haver un teatre polític corresponent a un període en el qual no es podia parlar de certes coses i que amb el temps molts creadors més joves advertien que les obres que parlaven de la dictadura no els interpel·laven.

Les dictadures són un rerefons sense dubte, però va més enllà i parla de les traïcions familiars i dels silencis.